

Sagen; men det er nu ogsaa en Smags Sag. Jeg skal imidlertid i enkelte Punkter berigtige de Uttringer, som han har brugt mod mit Foredrag. Naar han har yttret, at jeg skulde have sagt, at Diebliffet var sær ugunstigt for denne Sag, da er det slet ikke mine Udtryk. Jeg har meent, at det overhovedet var umuligt at gjennemføre denne Sag, naar ikke Ministeriet selv tog den i sin Haand, og det vil være Tilfældet saavel i dette Diebliff som i et hvilket som helst andet. Den ærede Rigsdagsmand har i en anden Sag sagt, at han vilde troe saa længe som mueligt paa, at Ministeriet ikke vilde stride til at lade være at indstille en Sag til Kongelig Sanction, som var vedtaget af Rigsdagen. Hans Mening gik den Gang ikke igjennem; jeg maa henstille til det ærede Thing, om der er mere Rimelighed for, at det vil ske i nærværende Tilfælde. — Jeg skal til Slutning endnu kun tilføie, at, naar den meget ærede 2den Landstingsmand for første Kreds (Clausen) har erklæret sig aldeles uenig i det Princip, der ligger til Grund for denne Sag, idet han ikke kan erkende, at en Eiendom, der er belagt med visse Baand, kan behandles anderledes end enhver anden Eiendom, og at der altsaa ikke kan disponeres over den fra det Offentliges Side uden fuld Erstatning, saa synes det mig, at der deri ligger en fuldstændig Erkjendelse af, at der ikke vil kunne ventes nogen Overeenskomst i denne Sag, efter som Lovudkastet netop er begrundet paa den modsatte Anskuelse; og det er derfor, at jeg fremdeles troer, at det intet hjælper, paa dette Grundlag at forhandle om denne Sag, selv om man paa denne Maade vilde kunne fremme Selvelendoms Udbredelse ved frivillige Overeenskomster, hvortil jeg i ethvert Tilfælde vil være villig at række min Haand, saa vidt jeg kan.

D. Jørgensen: Det vil være aabensbart, at de Forhold, under hvilke jeg i saamange Aar har levet, gjør det umuligt for mig at have et nøie og grundigt Kjendskab til disse Forhold, saa at jeg her kunde eller burde udtale mig om Sagen selv. Naar jeg derfor har udbedt mig Ordet, er det blot for at erklære, at jeg vil stemme for Sagens videre Fremme, og jeg vil gjøre det, ikke fordi jeg billiger

Loven i den Skikkelse, hvori den foreligger, men fordi jeg antager Sagen for at være af den højeste Vigtighed, fordi jeg efter Alt, hvad der tidligere er foregaaet med Hensyn til denne Sag, antager, at der er den stærkeste Dødsfordring for Landstinget til ogsaa at skjænke den en nøie og grundig Overveielse, som jeg troer den først vil kunne erholde ved at skjænktes videre Fremme.

Da ikke flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning over Sagens Dvergang til anden Behandling, hvilken Afstemning ifølge Forlangende af følgende Medlemmer: D. Nielsen, J. Christensen, B. Hansen, Kirck, J. Pedersen, Nørgaard, Dreier, Thalbitzer, J. Johansen, N. Knudsen, B. Christensen, J. Jørgensen og E. Christensen, foretoges ved Navneopraab, og hvorved Dvergangen, saaledes som det vil sees af nedenstaaende Liste, vedtoges med 31 Stemmer mod 11.

Ja.

Andræ; Bergsøe; Bjerring; Borgen; Christensen, B.; Christensen, E.; Christensen, J.; Clausen; Dreier; Hansen; Holberg; Holst; Johansen; Jørgensen, A., Jørgensen, F.; Jørgensen, D. F. E.; Kirck; Krabbe; Lange; Lemmich; Leuning; Madvig; Nielsen, D.; Nørgaard; Pedersen, Jens; Dvisti; Schroll; Sørensen; Thalbitzer; Tillisch; Westely.

Nei.

Bardenfleth; Friis; Lundsteen; Lüttichau; Moltke; Nyholm; Petersen, J.; Rosenfrank; Schulin; Tang; Unsgaard.

Fraværende.

Andersen; Blume; Boserup; Jørgensen, P. E.; Knudsen; Krarup; Larsen; Mortensen; Simony.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget fremkommer med et Forslag med Hensyn til Sagens videre Behandlingsmaade?

Sørensen: Jeg vil tillade mig at foreslaae, at Sagen gaaer til et Udvalg.

Dreier: Jeg skal tillade mig at understøtte dette Forslag med Tilføiende, at, hvis det